

Thema:	ons lichaam doet ertoe, nu...; geschapen naar Gods beeld
Tekst:	Zondag 22
Lezen:	1 korintiërs 15: 35-58
Gehouden te: Door:	Uithuizermeeden op 24 april 2016 (09.30 uur) L.S.K. Hoogendoorn

intro

Wat vindt u/vind jij van uw/jouw lichaam?

Zit u lekker in uw vel of niet?

Weinigen schijnen hun lichaam van top tot teen te aanvaarden.

Anderen zeggen: 'Wat ben je mooi!', jijzelf kijkt naar je al of niet vermeende onvolmaaktheden.

Je neus net iets te groot of te klein, je haar te sluijk of te krullerig, dat puistje, dat vlekje, dat kwabje...

belofte

Onder de titel: Ons lichaam doet ertoe, nu en straks, stip ik enkele bijbelse noties aan, ook buiten 1 Kor. 15³⁵⁻⁵⁸.

kern 1: ons lichaam doet ertoe, nu...; geschapen naar Gods beeld

God is Geest zonder lichaam.

Gods Zoon Jezus is later vlees en bloed geworden uit de maagd Maria.

Als God het heeft over zijn oog, oor, arm, hand en voet past Hij Zich aan aan onze lichaamstaal.

Hij ziet en hoort en handelt, niet als mens, maar als God.

Engelen zijn onlichamelijke dienende geesten van God en ons.

Ons, mensen, heeft God geschapen met ziel, geest én lichaam.

Zó heeft Hij ons naar zijn model gemaakt, mannelijk en vrouwelijk.

Hoewel God Geest is, zonder lichaam, zijn wij met ons lichaam toch zijn beeld.

Niet in de zin van een foto.

Hoe dan wel?

Als Gods lijfelijke vertegenwoordigers op aarde.

God is Koning.

Wij zijn zijn onderkoningen.

Wij bebouwen, bewerken en bevolken de aarde.

Ons heeft God in zijn wijsheid een lichaam gegeven

om de handen uit de mouwen te steken,

om met onze ogen te zien wat wij doen,

met onze voeten te gaan

en om als man en vrouw bij elkaar te komen om de liefde te bedrijven en kinderen voort te brengen.

Hij gaf ons hart en bloed en meer om te leven en hersenen om te leren en na te denken.

Kunstig geweven in de moederschoot ontwikkelt ons lichaam zich om onze Schepper te dienen zó,

dat Hij Zich in ons lichamelijk doen en laten herkent als onze God en Koning.

Hoe laat u met uw lichaam en lichamelijk bestaan zien dat God u zó geschapen heeft en onderhoudt?

Daarom is ons lichaam nu de opstanding straks waard!

kern 2: ons lichaam doet ertoe, nu...: als liturgisch instrument

Hoe leert de Bijbel ons hierover?

Onze voeten dragen ons naar Gods huis en het huis van onze naaste.

Met ons oog zien wij hier Gods heerlijkheid en de nood van onze naaste.

Met ons oor horen wij het evangelie van Gods genade en het hulpgeroep van onze naaste.

Met onze ogen, handen en mond bidden, danken en loven wij.

Met onze hand delen wij uit aan wie onze hulp nodig hebben en ontvangen wij.

Met onze mond zegenen wij God en onze naaste.

Tot dit alles spoort ons hart en verstand en onze wil aan,

op hun beurt aangespoord door Gods Geest, het Woord en het voorbeeld van onze Heer.

Ons lichaam is tempel van de Heilige Geest, zegt Paulus, één met Christus om God te dienen.

Wij vinden het raar als mensen hun handen opheffen onder de zegen of bij het bidden.

Wij dansen niet voor de Heer met onze voeten.

Wij begroeten elkaar niet met een heilige kus zoals de apostel ons voorschrijft.

Wij zouden ons lichaam wel meer kunnen inzetten voor onze liturgie aan God.

Hoe gebruikt u uw lichaam als liturgisch instrument om uw God en Vader te dienen?

Daarom is ons lichaam nu de opstanding straks waard!

kern 3: ons lichaam doet ertoe, nu...: tussen uitersten

Verkeerde bijbeluitleg en verkeerde wijsheidsleer heeft ons als christenen al te huiverig gemaakt te veel positieve aandacht aan ons lichaam te besteden.

Het is immers maar tijdelijk en vergankelijk?

Vroomheid heeft te maken met onze ziel en die heeft eeuwigheidswaarde.

Mijn moeder bad aan tafel:

'Doch geef dat onze ziele niet aan dit vergank'lijk leven kleve,

maar eind'lijk doe wat Gij gebiedt en eeuwig bij U leve.'

Kluizenaars e.a. mishandelden hun lichaam om zin in eten, drinken, slaap en seks te weren.

Ook wij staan in een traditie van geen overdreven aandacht voor ons lichaam.

Dit is het ene uiterste.

Toch kunnen ook wij doorslaan wij door naar het andere uiterste: ons lichaam als afgod.

Het staat centraal in reclame, media, kunst, sport, voeding en kleding,

in de wereld van de cosmetica, de medische wetenschap en de seksindustrie.

Het ergste wat Doutzen Kroes c.s. kan overkomen is oud en onaantrekkelijk worden.

Jong, sterk, dynamisch, gespierd, een wasbord vormen het lichamelijke ideaal.

Wat zegt de Bijbel?

Aan de ene kant bidt Agur:

Voed me slechts met wat ik nodig heb.

Paulus zegt:

Wij hebben voedsel en kleren, laten we daar tevreden mee zijn, wil niet rijk zijn.

We komen en gaan met niks ons leven in en uit.

Terwijl hij naast ontberingen ook overvloed kende.

Er is een tijd om te genieten van seksuele omgang en een tijd om in plaats hiervan te bidden, zegt hij.

Prediker spoort meer dan eens aan: Eet, drink, geniet, er is al lucht en leegte genoeg!

God laat ons brood winnen uit de aarde, wijn die ons blij maakt, olie die ons er mooi doet uitzien.

Waar bevindt de Bijbel zich tussen de 2 uitersten van onder- en overwaardering van ons lichaam?

En u/jij?

Daarom is ons lichaam nu de opstanding straks waard!

kern 4: ons lichaam doet ertoe, nu...: opgaan, blinken, verzinken

Bram moet groot en sterk worden.

Toch zijn zijn eerste cellen al afgestorven.

Niet elke baby komt gezond naar lijf en leden en geest ter wereld.

Feliciteer je ook de v/m van een 'downer'?

Ons leven lang zijn we in de weer om ons lichaam op peil te houden.
Lang kunnen we in goede conditie blijven, tot in je 90-er jaren.
Maar in je 40-er jaren kun je al beginnen te dementeren.

Je ziet zúlke beperkingen en handicaps dat je je afvraagt:
'Is zó iemand beeld van God?'

Oud worden wil iedereen wel, maar oud zijn valt niet mee verzuchtte mijn oma al
en afgelopen dinsdag iemand in De Mieden.
Wat voor zin heeft een ouderdom vol gebreken en lijden?
De dood kan een verlossing betekenen.

Dood gaan doen we allemaal, tenzij we levend Christus' komst meemaken.

Hoe ga jij om met je jeugd, je volwassenheid, met uw 3^e levensfase van 65-80 en uw 4^e hierna?

kern 5: ons lichaam doet ertoe, nu en straks: sterven, en dan?

Mochten we ons lichaam en lichamelijk bestaan onderwaarderen,
we spreken toch niet graag van stoffelijke resten of stoffelijk overschot.
We beseffen dat ondanks onze vergankelijkheid ons lichaam meer waard is.
We bewijzen het de laatste eer.
In navolging van onze Schepper.

Als Schepper gruwet God van ons sterven.
Jezus huilde verontwaardigd en boos bij het graf van zijn dode vriend Lazarus.
Onze zonde bracht de dood voort naar Gods oordeel.
Maar God liet het hierbij niet zitten.
Hij gaf zijn Zoon ons lichaam om uit de dood leven te oogsten.
Wie in de Zoon van God gelooft, als de gekruisigde én opgestane, leeft en zál leven.

De dode wordt in zijn/haar kist op het graf gelegd.

Er wordt gezaaid: een vergankelijk lichaam, onaanzienlijk, zwak, zonder luister, kracht en leven.

Een volop aards lichaam.

En dan?

Dat wás het dan, dachten de korintische christenen, zoals zovelen toen en nu.

Dood is dood.

Realistisch: volgens de werkelijkheid?

Nee: fatalistisch doemdenken.

God, de almachtige Schepper van hemel en aarde, van alle zienlijke en onzienlijke dingen,
Hij, die leven heeft in Zichzelf en zijn Zoon gegeven heeft leven te hebben in Zichzelf voor altijd,
Hij, die ons nú doet leven op de adem van zijn stem,
Hij doet ons hérleven, Hij doet lijken opstaan:
'Ontwaak, jullie daar in het stof, en jubel!'

Uw dauw is een dauw die leven geeft, de aarde brengt haar schimmen weer tot leven.

Met dezelfde kracht als waarmee God alles schiep en onderhoudt doet Hij onze lichamelijke
vergankelijkheid overgaan in onvergankelijkheid,

wat aanzien mist geeft Hij aanzien,

Hij maakt het zwakke sterk,

ontluistering herschept Hij in glans en glorie,

krachteloosheid maakt Hij sterk,

van dood maakt Hij levend,

van aards geestelijk.

Zó maakt Hij ons geschikt voor zijn rijk.

Hetzij dwars door de dood heen

of dat levenden veranderd worden voordat ze met hun ogen kunnen knippen.

'Hij/zij ligt er mooi bij, al het lijden is van zijn/haar gezicht geweken.' zeg je.
Maar wél gestorven.

Onze ziel is bij God.

Dit is onze ene helft.

Wie ons zijn voorgegaan zien met ons uit naar Christus' komst.

Van wie het lichaam is verdronken, verbrand, onherkenbaar verminkt en vergaan.

God wekt op en herenigt zoals wij hier naar ziel én lichaam compleet mens zijn.

Niemand is dan meer beperkt.

Geen brildrager, geen steunzolen, geen rolstoel of rollator, geen ziekenhuis of verpleeghuis.

Artsen, verpleegkundigen, uitvaartverzorgers e.a. worden omgeschoold tot ander werk voor God en hun naaste.

Aan Christus' verheerlijkt lichaam maakt God ons lichaam gelijk.

Zóveel waarde hecht Hij aan ons lichaam, dat Hij ook hierom zijn Zoon ons vlees en bloed liet aannemen om te sterven en uiteindelijk om paradijselijk te leven.

Ook met zijn lichaam is Jezus een heerlijk ongeëvenaard beeld van de onlichamelijk God.

Wat een eer dat wij Hem hierin gelijk mogen zijn!

Laten wij instemmen met Paulus' dank aan God hiervoor!

Van een in Christus gestorvene geldt niet:

'Hij/zij is er geweest', maar: 'Hij/zij is er bijna!': in Gods nieuwe leefomgeving, naar ziel én lichaam.

Ons lichaam nu is de opstanding straks waard!

Niets uit dit document mag gepubliceerd, vermenigvuldigd of openbaar gemaakt worden in welke vorm dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de predikant ds. L.S.K. Hoogendoorn. Ter voorbereiding van en openbaarmaking in de zondagse eredienst, en of ter voorbereiding van Bijbelstudie-[bijeenvakomsten] is geen toestemming nodig, wel wil de predikant daarvan in kennis gesteld worden.

lsk.hoogendoorn@solcon.nl